

SKÖNHETEN OCH ODJURET. Moll dejtar Pascal, en potentiell seriemördare, för att hon är sur på sin mamma.

Vacker yta och obehagligt djup i *Beast*

"Scenerna är som en spänd pianotråd dallrande av en myriad känslor", skriver Hynek Pallas som imponeras av debutanten Michael Pearces film.

FILM

PSYKOLOGISK THRILLER *Beast*

Regi: Michael Pearce
Med: Jessie Buckley, Johnny Flynn,
Geraldine James
Land: England År: 2017
Längd: 1 tim 47 min

Vissa filmer vet man var man har redan i anslaget. Vilket inte nödvändigtvis är en dålig sak. Michael Pearces långfilmsdebut *Beast* etablerar sitt tema om civilisationens fernissa mot människans djuriskhet på några få minuter: skön körsång ligger över ett böl-

jande landskap som bryts av sorgliga blomsterarrangemang kring fotografier på flickor. Plötsligt klipps det till kören där sången får ett abrupt slut. Den äldre damen som leder kören stirrar stint på en rödhårig kvinna som kryper ihop: "Du behöver vara bättre, Moll".

Vi förflyttas till ett födelsedagskalas i en villaträdgård och förstår att 27-åriga Moll (Buckley) är dotter till körledaren (James). Vi ser Moll stå ensam i fin klänning. Men hennes berättarröst funderar över späckhuggare. Hur deras gap ser ut som ett leende. "Tills de

Bild: FOLKETS BIO

krossar tänderna när de ska ta sig ur fångenskapen.”

Moll ler skevt åt tanken. Det är hennes födelsedagskalas.

PEARCE SKAPAR SPÄNNING mellan vacker yta och obehagligt djup. Tecknar med lätt hand en komplex karaktär och skildrar ett trasigt mor-dotter-förhållande. Modern – en fenomenal biroll av ett slag man kunde tänka sig Charlotte Rampling göra – är de små gesternas tyrann. Men med inslag av något mer. När det framgår att en händelse i Molls tonår stämplat henne som ond, och hållit tillbaka ett normalt vuxenliv, inser vi att hon är rädd för dottern. Scenerna är som en spänd pianoträd dallrande av en myriad känslor.

Moll lämnar sitt kalas för en onykter solonatt på disko. I gryningen möter hon den den ovärdade jägaren Pascal (Flynn). Snart är Moll och Pascal ett märkligt par. Och han visar sig vara huvudmisstänkt i en serie flickmord (med bakgrund i ett verkligt fall på 1960-talet).

Kontrasterna finns även i intrigen. Polisutredningen i bakgrun-

den skymtar bara, som en av de där seriemördarserierna på Netflix man klickar in sig på i brist på

Pascal och Moll är märkta, och förstår instinktivt varandra när samhället vägrar låta dem vara fria

bättre. I förgrunden levereras en psykologisk thriller med nagelbitarscener som har inspirerats av både Haneke och Hitchcock.

BEAST - SOM utspelar sig på ön Jersey i Engelska kanalen – anspelar på skönheten och odjuret. Skickligheten ligger i att det lika gärna kan vara båda personerna i förhållandet som innehar de rollerna. Eller civilisationen och de djuriska instinkterna. Lukter betyder därför lika mycket som ord, och detaljer rubbar hela tiden ytan. Som när

Benjamin Kracuns kamera zoomar in ett vilt skäggstrå på Molls hals.

Ändå är det i just detta som man märker att Pearce är en debutant. Jag omtumlas inte som när Lars von Trier släpper loss naturen i Antichrist. Och intrigen har håll. Men den brittiske regissören kommer långt, och en stor anledning är huvudrollerna. Jessie Buckley och Johnny Flynn kunde vara rollsatta av Jane Campion. Inte enbart för Molls eldfångda hår. Utan för att de spelar varje scen så att karaktärens bagage syns i ansiktet.

PASCAL OCH MOLL är märkta, och förstår instinktivt varandra när samhället vägrar låta dem vara fria. Om de förtjänar detta? Den frågan spänns skickligt ut på pianoträden till filmens sista intensiva minuter.

Hynek Pallas

Kulturskribent